

4279 ^{29/2} 23: I. Beh. af F. t. L. om Udstedelse af Statsobligationer ang. indtægtgivende Aktiver. 4280

har nedsat deres Krav for at gøre det muligt at konkurrere med det udenlandske Marked, de er i hvert Fald gaaet saa langt ned, at Redere, der har staaet overfor at skulle købe Skibe, har ment, at Prisdifferensen mellem Indland og Udland ikke var større, end at det var forsvarligt at give den højere Pris, som skulde til.

Den stadig tilbagevendende Stillingsordener og Fremsetten-Forespørgsler, eller hvad det nu kan være, som har fundet Sted i dette høje Ting i det sidste Par Aar, har, tror jeg nok at turde sige, ustandselig gaaet ud paa at skabe Mulighed for at sprænge det saakaldte borgerlige Samarbejde, og det er jo ikke sjælden, man fra radikal-socialdemokratisk Side vil kunne træffe en ikke just særlig rosende Udtalelse om det konservative Folkeparti paa Grund af den efter de paagældende Partiers Mening alt for store Langmodighed, som det har vist overfor Partiet Venstre med Hensyn til dette Samarbejde. Hertil vil jeg sige, at det har ikke altid været saa overmaade nemt at komme til Rette med Venstre, fordi vi i betydelige Spørgsmaal jo ikke ser helt ens paa Tingene. Det, som imidlertid for mig hele Tiden har været det afgørende, er, at man endnu kan have Haab om, at Partiet Venstre — maaske ud fra det Synspunkt; som i sin Tid blev anført af den højtærede Indenrigsminister, nemlig at Flertallet i det danske Samfund krævede, at der blev gjort noget overfor den Erhvervskrise, vi befinder os i — vil kunne bringes til at gaa ind i et praktisk Arbejde for at opnaa denne Beskyttelse. Vi ved vel fra vor Side, at Partiet Venstre som Parti betragtet er afgjort frihandelsvenligt, og dette blev jo ogsaa stærkt understreget af den højtærede Finansminister i Gaar, men vi mener lige saa sikkert at vide, at der indenfor Partiet Venstre er forskellige Opfattelser af, hvor langt man i den specielle Situation, hvori vi befinder os, kan strække sig paa Konto af, at Flertallet i det danske Samfund ønsker en Hjælp til de nødstedte Erhverv. Om nu den ene Strømning eller den anden indenfor Partiet Venstre skal vinde Overtaget, deroverfor — det følger jeg mig forvisset om — kan jeg ingen Indflydelse have. Men jeg vil spørge Partiet Venstre: Hvad

naas der ved, at Partiet Venstre eventuelt stiller sig fuldkommen udenfor at ville arbejde med i denne Sag? Ophæver Partiet Venstre Importreguleringen, og sætter det ikke Beskyttelsesforanstaltninger i Værk — ikke specielt overfor Læderindustrien, men for saa vidt ogsaa overfor en hvilken som helst anden nødstedt Industri —, kan jeg ikke se, at Partiet Venstre overhovedet gør nogen nævneværdig Indsats i denne saa overmaade vigtige Sag.

Der er talt om i Bladene, at denne Sag meget let kan løbe ud i et Valg. Det kan jo ske; kommer det, saa maa det gaa, som det kan. Men hvad vil i og for sig Partiet Venstre naa derved? Muligt vil de naa at faa to Strømninger i Venstre, som ikke altid har let ved at løbe i samme Løb, til igen et Stykke at løbe der. Kan være. Men hvad vil de naa reelt derved? Tror Partiet Venstre virkelig, at de gavner deres Land ved fuldkommen doktrinært at stille sig paa det Standpunkt: Vor Mening er den ene rette? Jeg tror netop, at den højtærede Indenrigsminister i de noksom omtalte Udtalelser, jeg har set af ham, Udtalelser, der gik ud paa, at man af Hensyn til, at Samfundets Flertal krævede det, gik med til forskellige Sager, men ellers ikke vilde være gaaet med dertil — jeg tror, at den højtærede Minister her talte ikke som Partimand, men som Statsmand. Jeg haaber, at der indenfor Venstres Rækker vedblivende vil være tilstrækkelige Kræfter, som i denne Situation vil handle ikke ud fra partiegoistiske Synspunkter, men ud fra Statsmandssynspunkter.

Vi fra vor Side har, det tror jeg ingen kan benægte, ventet længe paa at faa Klarhed over, hvordan Partiet Venstres Stilling er i denne Sag. Nogle vil mene, at vi har ventet for længe. Jeg vil ikke kunne give de paagældende Ret. Man skal se Tingen ogsaa fra den anden Side, og lige saa vel som det kan være svært at vente, lige saa sikkert er det, at man ved at vente undertiden naar noget godt. Og givet er det, at den Nedgangsperiode, Erhvervene har levet under i de sidste Par Aar, fornuftigvis ogsaa paa sin Maade har haft en god Side, idet den har lært dem at smide den overflødige Luksus i Retning af Erhvervets Drivelse væk, som kom ind paa en Tid, da det